

siverunt vivere, leprosum autem congesta lignorum materia latronum hortatu conati sunt cum cella sua igni consumere. Ardebat cella, flamma ferebatur in altum, strues lignorum major tugurio tugurium redegit in favillam: et leprosus interim jacens in flamma, flammam non sensit, donec consumpto incendio locus tepuit. Cives adhuc astant, vident leprosum surgentem et fricantem¹⁾ se, tergentem sudorem vultus sui et cum sudore squalorem lepre purgantem, deinde brachia vicissim et manus extergentem. Cutisque sequebatur tractum manus, ita ut per totum corpus pellem fricando detraheret et de veteri homine homo novus, et de leproso mundus, de infirmo ac semimortuo sanus et alacer appareret. Nudus stetit, siquidem vestes ejus ignis absumpserat, totus mundus et sanus, nesciens ipse quid contigisset. Sic suavissime quippe dormierat in medio incendii. Tum reversi cives ad cor hujus innocentiam, illorum scelus et malitiam recognoscunt. Manus intiunt eis, trahunt sceleratos et pejores canibus, canum more suspendunt, testem autem veritatis et a veritate liberatum novis vestiunt et ad ecclesiam cum laudibus et exultatione deducunt. Illam, ut opinor, ecclesiam apostolus eorum sanctus episcopus Otto²⁾ dedicavit, in qua³⁾ prius leprosus orans pro foribus die noctuque procubuit, nunc edituus, si tamen superest, probatus per ignem et fidelis inventus Domino servit. 'Hunc', ait episcopus, 'ego vidi tam sanum et mundum, ut ceteris hominibus mundior appareret, quasi aurum se ostendens, quod per ignem transisset, et terre vel scorie nichil haberet'.

Videris lector videntem omnia oculum nichil latere, et Altissimum, qui patiens est redditor, diu portatam maliciam ad ultimum reddere. Sic justus de angustia liberatus est, et traditi sunt impii pro eo. Cogita in leproso illeso et mundato Daniele⁴⁾ ereptum de lacu leonum et honoratum a rege, cogita in furibus his accusatores continuo a leonibus devoratos. Tribus hunc pueris⁵⁾ compara nec crine nec veste corruptis, quorum tamen exusta sunt vincula sicut ejus lepra detera est, et vestis purulenta consumpta: illos proditores accipe, quos in momento consumpsit flamma. Illum postremum estima Mar-docheum⁶⁾, cui Aman patraverat patibulum, ipsos ipsum Aman in eodem suspensum.

Hoc miraculi munus ad locum suum cum aquis unde exivit, remisi, siquidem de Ebera relatum est mihi, quod et vobis resigno, pater dulcissime, si bene digestum sicut⁷⁾ optarem; paratus emendare, si habeam monitorem. Est adhuc in bursa mea quod pro Deo loquar; sed ventri mens absit, ut

1) Hs. tricantem.

2) Otto von Bamberg 1103—1139.

3) Hs. qui.

4) Dan. 14, 30—41.

5) Dan. 3, 26.

6) Esth. c. 5—8.

7) Hs. sic.